

Els ganduls del ministeri
 Ayxí en tó de protecció:
 «Vechas en los diputats
 Y que parlen al ministre,
 Pos son el unic rechistre,
 Que dona bons resultats.»

En seguida á trencà coll,
 Desempedrant el carrer
 Y olent com gos perdiguer
 Aplegue sinse resoll

A casa d' estos siñors.
 Si els encontre per fortuna
 Em fas mes moll c' una pruna
 Y els encayxé el meus clamors.

Uns me dihtien que farán
 Cuant en la sehiúa má estiga;
 Y ayxí mas que ni may siga
 Me consolen y s' en van.

Un atre : «vecha á... fulano,
 Y posáts de acuerdo en ell
 Parlarém al payxarell
 Que te el poder soberano.»

Atre me diü molt formal
 Y en tó de lamentació,
 Que vol fer la oposisió
 Y en lo gobern está mal.

Y entre tots m' encontre en tant
 Com Chesus estaba en l' hort,
 Malaint la mehiúa sort
 Y del meu nom renegant.

Y pasen dies y dies....
 Y me venen pensaments
 D' abandonar estos chents
 Deyxantme de tonteries.
 ; Valensians! escarmenteu.
 En asó que 'm pasa á mí,
 Y cregau que per así
 S' acabat l' amor de Deu.